10e JAARGANG. № 260.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya. ¼ jaar .... ƒ 18.—
" Java buitenh. " do. .... " 20.—
" Europa " do. .... " 25.—

De **Oostpost** verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 5 NOVEMBER 1862.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letters betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

VERTREK DER LANDMAIL

In de maand November den 9den en 25sten

ADVERTENTIËN.

Wordt bekend gemaakt dat, tot *Vrijdag den 7den dezer* des morgens ten 10 ure, eene **Inschrijving** zal zijn geopend voor den OVERVOER van 400 tot 600 tonnen STEENKOLEN, naar TONTOLIE (kampong Baroe.)

De voorwaarden, waarop deze overvoer moet geschieden, liggen voor belanghebbenden ter inzage op het Residentie-Bureau alhier.

SOERABAYA, Namens den Resident,
den 4den November 1862. *De Secretaris.*
(1497) WEGENER.

Veiling van doorgekapt kopergeld.

De Resident van Soerabaja maakt bekend, dat op

Woensdag den 12 November 1861.

bij 's lands pakhuizen te Soerabaja in het openbaar zullen worden verkocht:

± 375,000 Amsterdam ponden DOORGEKAPT KOPERGELD, waarvan een monster bij gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden, bedoeld in de *Javasche Courant* van 17 dezer no. 75.

SOERABAJA, Namens den Resident.
24 *September* 1862. *De Assistent Resident.*
Bij verhindering,
De 1ste Kommies.
(1316) A. WARBENAAR.

Wordt bekend gemaakt, dat op den 20sten December 1862 des morgens ten 9 ure ten burele van den Directeur van den artillerie Constructie Winkel eene publieke

Uitbesteding

zal worden gehouden voor de levering van artillerie goederen en algemeene behoeften van Europeschen oorsprong, voor de dienst van het jaar 1864, waarvan de voorwaarden op boven vermeld bureau en op dat van den Resident van *Soerabaja* ter lezing liggen.

DE DIRECTEUR, VOORNOEMD:
(1391) LINDWURM.

De Resident van SOERABAJA, zich refererende aan de ter zake betrekkelijke Gouvernements publicatiën, opgenomen in de *Javasche Courant* van den 25sten October jl. No. 86, maakt bij dezen bekend, dat op de daarbij vermelde voorwaarden de openbare verpachting van de verschillende zoogenaamde kleine middelen in de Residentie SOERABAJA en het regt tot den verkoop van amfioen in het klein in de Residentiën SOERABAJA en KEDIRI over 1863 zal plaats hebben in den dalem van den Regent van SOERABAJA, op Zaturdag den 15den dezer, **des morgens ten 8 ure precies.**

SOERABAJA, Namens den Resident.
den 3den November 1862. *De Secretaris,*
(1488) WEGENER.

De ondergeteekende maakt belanghebbenden bekend, dat de betrekking van hoofd-ziekenoppasser in het stads-verband, waaraan eene bezoldiging van ƒ **60**: 's maands en vrije woning verbonden is, **vacant is**, en verzoekt degenen, die ervaring hebben in de verpleging en oppassing van zieken, zich daarvoor aan te melden.

SOERABAJA, *De Assistent Resident*
den 4 *November* 1862. *voor de policie,*
(1498) E. DIBBETZ.

SUB-COMMISSIE VAN ONDERWIJS.
School-Commissarissen over de maand November
de heer J. L. van GENNEP en
J. D. HALEWIJN.

VENDU-DEPARTEMENT

PUBLIEKE VENDUTIËN.

Op Donderdag 6 November 1862.
Bij de heeren GEBRS. PERRET & CO in de stad, van diverse goedere.

Op Vrijdag 7 November 1862.
Bij de Weeskamer alhier, van onderscheidene sterfboedels.

Op Zaturdag 8 November 1862.
Bij het Marine Etablissement te Kalimas, van overtollige en voor de dienst afgekeurde marine goederen.

Achter de pakhuizen van SECH AWAL, te kampong Baroe, van Bima van 80 paarden, aangebragt. (1466)

Op Maandag 10 November 1862.
Bij den Chinees SIE PEKHAN, te Pasar Besar van Wagens, Paarden, etc., wegens vertrek.

Op Dingsdag 11 November 1862.
Bij den heer D. MAURITS MARTENS, in de stad van diverse goederen.

Op Woensdag 12 November 1862.
Bij 's Lands Algemeene Pakhuizen alhier van cc. 375,000 ponden doorgeknipte Gouvernements koperen duiten.

Op Donderdag 13 November 1862.
Bij den heer J. W. KOK, in de stad, van diverse goederen.

Op Vrijdag 14 November 1862.
Bij den heer NEYTS, te Kapoetran van meubelaire goederen, wegens vertrek.

Op Zaturdag 15 November 1862.
Op de oude-Ekwipage Werf alhier, van eene Kruisboot en Inventaris van het Gouvernement.

GEBOORTEN.

Bevallen van eene DOCHTER J. A. A. C. VON OVEN, geb. *von Stralendorff.*
SOERABAJA, 2 *November* 1862. (1491)

Voorspoedig bevallen van een' *ZOON,* G. F. C. BOERMEESTER, geb. *Reijneke.*
Soerabaya. 4 *November* 186 .
Eenige kennisgeve (1495)

Bevallen van eenen *ZOON,* de echtgenoot van J. C. BOTTER.
Soerabaya, *den* 3*den November* 1862.
(1492)

VENDUTIE
BIJ
GEBRS. PERRET & CO.
Op Donderdag 6 *November* 1862.
VAN DIVERSE
COMMISSIE GOEDEREN.
(1489)

Op den 7den dezer,

zullen door de Weeskamer in haar lokaal publiek worden verkocht, de nagelaten GOEDEREN van onderscheidene overledene personen, alsmede die van den faillieten koopman HAMMELBURG, bestaande in: VERGULDE- en BRONZEN PENDULES met STOLPEN, BLOEMVAZEN met DEKSELS, ÉTAGÈRE VOORWERPEN, KAMERSTOLPEN, THEESTOOFJES, VRIESCHE KENDIES, aarden PIJPEN, LEPELS, VORKEN, WANDELSTOKKEN met en zonder DEGENS, PONJAARDS of DOLKEN, enz. enz. (1496)

Op een nader te bepalen dag

zal door de ondergeteekenden publiek worden verkocht:

Een ERF met een STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS en BIJGEBOUWEN, gelegen binnen deze stad in de Jotangan, thans Jatottan, Blok No. 22, bij de verponding geregistreerd onder No. 294, thans geoccupeerd als HOTEL en WAGENVERHUURDERIJ door den Heer SCHMIDT benevens een daaraan grenzend uitgestrekt stuk gronds.

Inmiddels ieder afzonderlijk uit de hand te koop.

Nadere informatiën bij
(1375) ANEMAET & CO.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP

OENARANG

Kapitein KRAMER.
Vertrekt naar **Samarang** en **Batavia,** op Vrijdag den 7den November.
Adres bij
(1483) W. CORES DE VRIES

VERTREK VAN SCHEPEN

Naar Amsterdam

zal *medio December* direct van hier vertrekken het snelzeilend viermast schip

ARGO,

gevoerd door kapt. A. W. F. VAN TEUTEM, bijzonder ingerigt voor den overvoer van passagiers.

Nadere informatiën te bekomen bij den gezagvoerder, adres MARINE HOTEL.

De Agenten,
REIJNST & VINJU *te Batavia.*
(1500) ANEMAET & CO *alhier.*

Passage naar Nederland

wordt aangeboden met het snelzeilend Hollandsche Barkschip

QUARTET,

Kapt. Z. MULDER.

Het schip is voor den overvoer van passagiers zeer doelmatig ingerigt, en bevindt er zich eene comfortable badkamer aan boord.

Nadere informatiën te bekomen bij den Gezagvoerder in het JAVA HOTEL en bij

De Agenten,
(1475) B. J. VAN ECK & CO.

Slechts één dag de waarheid te Spreken.

(Vervolg)

— Mr. Morris, gij beleedigt mij!

— Miss Robinson, dat was mijne bedoeling niet. Maar gij vroegt mij naar mijne meening, en ik zeide u die naar waarheid.

— Gij hebt gezegd, dat ik te lijvig, te bont opgeschikt, en eene onde kamenier ben?

— Ja, ik moet het bekennen, zoo iets heb ik gezegd.

— Gij zijt een onbeschaamde, domme kerel, riep de dame vertoornd uit, en snelde voort.

— Daar nu! sprak Joseph tot zich zelven, alweder eene vijandin!... en alleen, omdat ik hare vragen naar waarheid beantwoord heb; en dat nog wel Helena Lyle's kamenier, die ik om alles ter wereld niet had willen beleedigen. Om alles ter wereld?.... Hm, het is goed, dat ik dit niet overluid gezegd heb, want het ware eene logen. Niet om alles ter wereld zou ik geschroomd hebben, haar te beleedigen, maar dan toch wel om zulk eene kleinigheid, als nu de aanleiding is geweest. O die onzalige gewoonte, om steeds onwaarheid te spreken! Wanneer wij niet anderen beliegen, beliegen wij ons zelven, en wel geheel onnoodig. Maar de drommel hale dat eeuwige waarheid spreken! Het zal mij nog zóó in de klem brengen, dat ik er mij niet meer kan uit redden. God gave, dat geen mensch in de eerste acht dagen eenige vraag of opmerking tot mij rigtte!

Zoo, al peinzende, bereikte Joseph den met groote spiegelglazen versierden winkel van zijne patronen, de heeren Black, Brown, Green & White, handelaren in kleedingstoffen.

Middelerwijl liep de beleedigde kamenier naar alle haar in Little Britain bekende lieden, om zich over den geleden' hoon te beklagen.

— Is dat niet hoogst zonderling van dien onbeschaamden jongen, van dien Morris, uit den winkel van Black? sprak zij tegen de kleine modiste, miss Elisa Bell, de eerste persoon, die zij ontmoette. Ik was van daag daar in den winkel, om voor miss Lyle eene bestelling te doen, en toen ik er uit kwam, ontmoette ik op straat dien Morris, die zich regt afschuwelijk jegens mij gedroeg.

— Dat is onmogelijk, miss Robinson! Morris is immers altijd een zoo bedeesd jongman! was het antwoord.

— Bedeesd, of niet, bij heeft mij grof beleedigd, en scheen erg dronken te wezen.

— Och kom! hij drinkt nooit, en dat zoo vroeg in den ochtend!

— Nu, dan was hij niet wel bij zijne zinnen! riep de kamerjuffer, rood van ergernis.

— Maar waardoor heeft hij u dan beleedigd? wat heeft hij toch wel gezegd of gedaan?

— Dat kunt gij gemakkelijk begrijpen, miss Bell! antwoordde de vertoornde kamenier, en verliet in allerijl den winkel, daar zij geene roeping gevoelde, om de door Joseph geuite eenvoudige waarheden tot haar eigen nadeel te herhalen.

Verbaasd over de in deze woorden opgesloten beschuldiging, dat de jonge man den slechten smaak had gehad, om bij de oude coquette kamerjuffer eene liefdesverklaring af te leggen, bleef de jeugdige modiste eenige oogenblikken in gepeins staan

— Hij moet inderdaad niet bij zijne zinnen geweest zijn! zeide zij eindelijk, en ging weder aan haar werk.

Dit gesprek werd, met eenige variatiën, op verschillende plaatsen herhaald, zoodat na nog geen twee uren in Little Britain het gerucht in omloop was, dat de jonge Morris niet regt wel in het hoofd was.

— Intusschen trad Joseph den fraaijen winkel van zijne patronen binnen.

— Mr. Morris, zeide de tweede compagnon, Mr. Brown, terwijl hij hem naderde, gij komt een weinig laat, maar ik wil u dit niet verwijten, daar gij anders steeds zoo stipt op uw' tijd zijt. Laat deze zijden stoffen hier zorgvuldig inpakken, want zij moeten nog heden avond naar miss Lyle worden gezonden, daar deze dame er onderscheidene stukken uit wil kiezen. Bijzonder aangenaam zou het mij zijn, wanneer gij zelf met het pakje naar haar wildet gaan. Dit is, wel is waar, eigenlijk niet uw werk, maar wij kunnen deze kostbare stoffen niet aan onzen nieuwen leerling toevertrouwen. Buitendien ware het eene bijzondere attentie voor deze dame, die eene onzer beste klanten is. Gij zoudt mij derhalve een groot genoegen doen, wanneer gij u daarmede wildet belasten.

— Met het grootste genoegen wil ik dat doen, antwoordde Joseph, terwijl op zijn gelaat de vreugde was te lezen, dat hij nu eens eindelijk een antwoord had kunnen geven, dat waar en te gelijk beleefd was; want de vrees had hem reeds bekropen, dat hij niet meer den mond zou kunnen openen, zonder iemand te beleedigen, en zich vijandschap op den hals te halen.

— Dat kan men u aanzien; gij zijt steeds voorkomend en bereidwillig, hernam Mr. Brown. Maar, weet gij, ik geloof, dat miss Lyle gaarne ziet, dat gij u naar hare villa begeeft, want ik heb reeds opgemerkt, dat, wanneer zij in onzen winkel komt, zij altijd slechts door u

wil geholpen zijn; en wanneer een van ons oude mannen nadert, om haar te begroeten, dan trekt zij een verdrietig gezigt, vindt in geen stuk goed meer behagen, en verlaat in den regel dadelijk den winkel. Ja, het is wel gelukkig, 25 jaar oud te zijn, en mooi bruin haar te hebben! voegde Mr. Brown er bij, terwijl hij zich met de hand over den van kaalheid blinkenden schedel streek.

Met de bescheidenheid van een' onbedorven jongman blozende, antwoordde Joseph, volgens de waarheid:

— Ja, dat is wel gelukkig!

Zijn patroon keek hem aan, over dit openhartig antwoord eenigzins verwonderd, en dacht: Die ingebeelde jonge gek! Zou hij dan ook zoo ijdel wezen, als al de anderen? Maar neen; hij bloosde immers over mijne opmerking, dat eene „jeugdige erfgename" hem bijzondere oplettendheid schonk. Ik moet hem verkeerd verstaan hebben

— Ik heb u ook nog iets anders mede te deelen, Morris, vervolgde hij overluid; maar denk er wel aan, dat het nog een geheim is. Volg mij!

De jongman trad met zijn' patroon een zijvertrekje binnen, waarop deze hernam:

— Ik kan mij het genoegen niet ontzeggen, de eerste te zijn, die u dat geheim mededeelt; en, daar ik mij heden nog naar Paisley moet begeven, om inkoopen te doen, zoo zou zich geene andere gelegenheid daartoe opdoen.

Josephs nieuwsgierigheid was in den hoogsten graad geprikkeld. Mr. Brown keek nogmaals om zich heên en de deur uit, of er ook iemand in de nabijheid was, die hem kon hooren, en sprak toen:

— Verleden Zaturdag avond waren wij, mijne compagnons en ik, aan een regt smakelijk klein souper bijeen, en wel in den „Engel en braadspit"... eene wonderlijke benaming voor een logement, niet waar?

— Ja, dat is wel eene wonderlijke zamenvoeging, antwoordde Joseph.

— En toch niet zoo geheel ongepast, merkte Mr. Brown aan; want als mijne keukenmeid mij altijd zulke geurige en wel toebereide beefsteaks en coteletten opdischte, als wij daar te eten kregen, zou ik haar wel een „engel aan het braadspit", willen noemen! Ha, ha, ha! dat is een goede inval..... al is hij van mij zelven.... niet waar?

— Niet bijzonder, antwoordde de waarheidspreker.

— Wat meent hij? dacht Mr. Brown; ik versta hem van daag niet.... zijn gedrag is zeer zonderling.

Daar hem intusschen het mede te deelen geheim te veel belang inboezemde, om zich met andere zaken in te laten, sloeg hij niet verder acht op Josephs antwoord, en vervolgde:

— Nu, zoo als ik zeide, wij zaten zeer genoegelijk in een afzonderlijk vertrek van den „Engel en braadspit" aan het souper, toen ons gesprek op u viel.... Uw goed beleid en trouw, uw bevallig voorkomen, dat inzonderheid de dames aanlokt, en.... en.... in één woord, wij kwamen overeen, dat het billijk zou zijn, u als compagnon in onze affaire op te nemen, en u een behoorlijk aandeel in de winsten te verleenen.

— O, Mr. Brown! was het eenige, wat de jongman in eene koortsachtige opwelling van dankbaarheid en verrukking kon antwoorden. Hij had zich steeds, als het hoogste doeleind van zijn streven, voorgesteld, na jaren lang, trouw dienstbetoon, en na bespaiing van een behoorlijk sommetje geld, eens in de firma als compagnon te mogen optreden; maar thans reeds, zonder kapitaal, en slechts ter wille zijner persoonlijke verdiensten daarin opgenomen te worden, dat was iets, wat hij zelfs in zijne stoutste droomen nooit voor mogelijk had kunnen houden.

— Stil, stil! riep de patroon; niet zoo luid! men zou u kunnen hooren, en de zaak mag thans nog niet bekend worden; het blijft nog geheim onder ons. Maar ik zie, dat de winkel vol volk is; wij moeten dus ons gesprek afbreken. Doch nog iets! Black wil zich uit de affaire terugtrekken, en dan zal ik oudste compagnon zijn.

— Ik feliciteer u.

— Ja, gij moogt ook wel u zelven feliciteren, want ik hoop, een vriendelijker chef te zijn, dan het tegenwoordig een weinig tyranniek hoofd der firma. In elk geval echter zal onze firma, van den 1sten Mei eerstkomende af, Brown, Green, White & Morris heeten, ten minste, wanneer gij niets daartegen hebt in te brengen.

— O, Mr. Brown! mijn hart....

— Ja, ja, ik weet al, wat gij zeggen wilt. Maar vergeet niet, dat het nog een geheim is, wat ik u heb medegedeeld, want mijne compagnons willen u verrassen, en gij moet dus niets verraden.

— O, zeker niet, als zij mij niet vragen.

— Dat moogt gij in geen geval doen, maar over de zaak geheel zwijgen; totdat de tijd zal gekomen zijn. Maar thans moet ik heên. Gij zoudt ook wel doen, naar den winkel te gaan, en de dames te bedienen, welke daar die gedrukte stoffen beschouwen.

(Wordt vervolgd.)

NEDERLANDSCH INDIE

Soerabaija 5 November 1862.

Telegram.

BENOEMD:

Tot controleurs der 1ste klasse bij de landelijke inkomsten en cultures, de controleurs der 2e. klasse H. van Duivenbode Varkevisser, (*Banjoemas*), P. F. Wörsthoff, (*Bagelen*), A. L. de Witte van Haemstede, (*Bantam*), Tot controleurs der tweede klasse, H. E. Arriëns, (*Rembang*), P. H. Baron van Reede van Oudtshoorn, (*Pekalongan*), J. J. Rambaldo, (*Samarang*), en J. W. Cordromp, (*Krawang*).

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den Resident van Palembang J. A. W. van Ophuijsen.

Opgave van de politie

Omtrent personen, wier passen voor aankomst of vertrek zijn geviseerd geworden.

5 November.

voor Aankomst.

W. M. Liddle, van Ngawie. A. A. Dutrieux, van Pasoeroean.

voor Vertrek.

J. A. Durand, naar Batavia. Guffen en familie, naar Singapore. F. H. A. E. S. Halzschuher von Haarlach naar Toeban. H. Thiel naar Modjokerto. A. A. Dutrieux, naar Pasoeroean. A. Jordan, naar Batavia.

Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. Ind. stoomschip *Palembang*, kapitein M. Munnich, van Banjermasin: officier van gezondheid Harthoorn, onder-intendant 2de klasse de Jongh, de heer Verstege.

— Dezer dagen werd, op omstreeks 25 paal afstands van deze hoofdplaats, in het district Gempoeng Kendeng, een tweetal groote koningstijgers geschoten.

— Gisteren avond omstreeks 10 uur is van de helling aan de fabriek voor de Marine en het Stoomwezen alhier met het beste gevolg te water gelaten het nieuw gebouwde stoomschip *Onrust*, bestemd voor de dienst der Gouvernements-Marine.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 26 Augustus. Dezer dagen bevond zich in de residentie de heer C. A. Serrure, advocaat te Gent, de zoon van prof. Serrure, ten einde de noodige onderzoekingen in het werk te stellen voor de uitgave van zijne „Geschiedkundige bijzonderheden van de leden van het Huis van Oranje, vóór Willem den Zwijger", welke die letterkundige van plan is in het licht te geven. Zijne „Notice sur Engelbert II, Comte de Nassau, lieutenant-général de Maximilien et de Philippe le Beau aux Pays-Bas", onlangs te Gent uitgekomen, billijkt de verwachting, dat onze geschiedenis verrijkt zal worden met eene belangrijke bijdrage.

HARLINGEN, 23 Aug. Deze week is een begin gemaakt met het graven van de fondamenten voor de eerste spoorwegbrug over de Bolswarder-vaart. De schippers, welke het gecreosoteerde hout van den spoorweg alhier hebben aangevoerd, klagen vreeselijk over de onuitstaanbare atmospheer, waarmede hunne schepen als verpest zijn. Ook aan het gezigt en de handen der werklieden, met het lossen bezig, kan men de werking dier lucht in erge mate zien, ten gevolge waarvan die lieden van dikke lederen handschoenen zijn voorzien geworden. De schippers zeggen, dat zij voor de dubbele vracht geene tweede lading willen aannemen.

BELGIE.

BRUSSEL, 26 Aug. — Uit Ostende wordt het volgende gemeld. Eergisteren namiddag was de heer de Moffard, schoonbroeder van den gouverneur der provincie Luik, den heer de Macar, aan het baden in zee, aan de westzijde van den dijk. Zich te ver hebbende gewaagd, werd hij door de golven medegesleept. Op zijn hulpgeschrei sprong een jong soldaat, Jooris genaamd, na zich slechts van jas en chaco te hebben ontdaan, te water, en slaagde er met groote moeite in, den drenkeling te bereiken en bij de haren te grijpen, doch had geene kracht meer, om met hem naar den dijk terug te keeren. Waarschijnlijk hadden beiden hun graf in de golven gevonden, zoo niet de heer Eugène Landoy, hoofdredacteur van het *Journal de Gand*, hun ter hulp ware gekomen. Deze had nog het ongeluk, vóór hij zich te water begaf, uit te glijden en te vallen, waardoor hij zich aan het hoofd bezeerde; evenwel sprong hij onmiddellijk in de golven, en had het geluk, de beide drenkelingen te bereiken en boven water te houden, tot dat de reddingsboot naderde, die alle drie opnam, en op het droge terugvoerde. De heer Moffard heeft uit dankbaarheid den soldaat tot zich genomen, hem bij zich in het logement laten dineren, en overreed, om eene som van fr. 400 aan te nemen, terwijl hij hem van de militaire dienst zal vrijkoopen, in afwachting waarvan de kolonel van diens regiment hem een onbepaald verlof heeft verleend. De fr. 400 heeft Jooris aan zijn' kapitein te bewaren gegeven, op fr. 10 na, waarmede hij zijne kameraden wilde onthalen.

FRANKRIJK.

— Het wetgevend ligchaam alhier bestaat, zoo als blijkt uit eene statistieke opgave van den afgevaardigde Belmontet, uit 28 industriëlen, 123 grondeigenaars, 31 advocaten en notarissen, 21 generaals en kolonels, 14 gewezen geregtelijke ambtenaren en prefecten, 12 prozaschrijvers, dichters en journalisten, 6 geneesheeren, 7 bankiers, 11 hof-lieden en 28 renteniers en personen zonder beroep.

Wat de godsdienstige gevoelens betreft, is de kamer aldus verdeeld: 85 ultramontanen, 130 Voltairianen, 55 twijfelaars, 8 protestanten, 3 israëliten.

Wat de politieke gevoelens aangaat, vindt men er 1 ultra-Napoleonist, 51 volbloed, 17 zeer liberale Napoleonisten, 84 afgevaardigden der regeringspartij, 22, die nu eens tot de regter-, dan tot de linkerzijde behooren, 8 van onbepaalde gevoelens, 56 legitimisten, vroeger regeringscandidaten, 20 Orleanisten en legitimisten, 11 die tot de oppositie behooren. Het aristokratische element bestaat uit 1 prins, 3 hertogen, 33 graven, 8 markgraven, 16 markiezen, 24 barons en 23 adellijken van minderen rang.

PARIJS, 26 Augustus. Zoo als bekend is, benam generaal Pichegru zich door ophanging het leven, toen hij wegens een' aanslag op het leven van den eersten consul Napoleon, op 4 April 1804, in den Temple was gevangen gezet. Zijn lijk werd zonder kist, en slechts in een laken gewikkeld, op het voor ter dood gebragten bestemde kerkhof Sainte Cathérine begraven. Tien jaren later plaatste zijne familie een monument met militaire zinnebeelden op het graf. In den 18den dezer heeft zijn achterneef, de wijnkooper Pichegru te Dôle (depart. Jura) het graf doen openen en het stoffelijk overschot naar Arbois in een daar opgerigt monument doen overbrengen.

Generaal Pichegru was de zoon van een' geringen wijnbouwer in het dorpje des Plancles bij Arbois.

PARIJS, 25 Aug. — Bij het bezoek, dat de heer Pepoli bij de keizerin heeft afgelegd, heeft H. M. tot hem gezegd: „Ik veracht de politiek van uwe regering. Ik gevoel duizendmaal meer sympathie voor Garibaldi, want hij gebruikt geene omwegen. Hij heeft gezegd: „Rome of de dood!" en ook wij, wij zeggen: „Rome of de dood!"

Toen markies Pepoli zag, welke toorn H. M. beheerschte, stond hij op om te vertrekken, en toen hij aan de deur was, riep de keizerin hem toe: „Rome of de dood! Hoort gij dat, mijnheer Pepoli?"

— Bij de debatten in zake Miot c. s. las de advocaat Floquet een document voor omtrent het regt van vereeniging, waarin het volgende voorkwam: „In Frankrijk mogen, zonder magtiging der politie, 20 personen zich niet vereenigen, terwijl b. v. in Engeland duizende in het openbaar vergaderen, om zelfs over de gevaarlijkste politieke questiën te beraadslagen, en geen enkele minister durft de wet, welke het regt van vereeniging beschermt, schenden." De president maakte den heer Floquet opmerkzaam, dat hij niet mogt toestaan, dat een stuk, waarin de Fransche wetten werden afgekeurd, verder werd voorgelezen, waarop de advocaat antwoordde: „Mijnheer de president, hetgeen ik u voorlees, is te vinden in *le Progrès du Pas de Calais* en is onderteekend door Louis Napoleon, thans keizer der Franschen" — „Evenwel" — antwoordde de president — "handhaaf ik mijn verbod om het stuk verder voor te lezen; gij ziet daaruit, dat ik onpartijdig ben".

— Laatstleden Zaturdag stond een bejaard heer in den Jardin des Plantes voor de hokken der tijgers, panthers en hyenas en maakte allerlei bewegingen met zijne handen, waarop de dieren opstonden, hunne muilen opensperden, en met vervaarlijk gebrul de tanden lieten zien. Op een ander teeken hielden zij eensklaps stil en gingen rustig liggen; die heer was een magnetiseur. Een zakkenroller heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt om het horologie van een' der aanschouwers in zijn eigen zak te magnetiseren, en het was een koddig schouwspel, toen iedereen, nadat dit laatste bewijs van de kracht van het magnetismus was bekend geworden, naar beurs, horologie, doekspeld, zakdoek enz. tastte, om te zien, of de zakkenroller ook op zijn eigendom eene proef had genomen.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Aug. — Om de gevaren der philanthropie aanschouwelijk te maken, wijst de *City Press* op het voorbeeld van den heer George Peabody. Deze in Engeland rijk geworden Amerikaan, die, zoo als men weet, onlangs £ 150,000 ten behoeve van de armen der hoofdstad heeft geschonken, is door deze edelmoedige daad als ware het in een wespennest geraakt. De geheele talooze schare der Londensche armen, bedelaars en speculanten, de eerlijken zoowel als de oneerlijken, bestormt hem met verzoekschriften, gunt hem geen oogenblik rust, en heeft hem eindelijk genoodzaakt, in eene gedrukte circulaire het volgende te verklaren: „Het valt mij moeijelijk, het ontzettend aantal brieven, dat ik dagelijks ontvang, ook maar gedeeltelijk te lezen, terwijl een dozijn personen aanhoudend werk zou hebben, om een schriftelijk antwoord op iederen brief te geven. Aan hen, die eene ondersteuning in geld vragen, moet Mr. Peabody te kennen geven, dat hem niets meer genoegen zou schenken, dan alle zich in nood bevindende menschen te ondersteunen, bijaldien zijne middelen het hem veroorloofden; doch aangezien zijne middelen daarvoor niet toereikend zijn, moeten de aanvragers den wil voor de daad nemen. Indien Mr. Peabody slechts het tiende gedeelte der bezoekers wilde bevredigen, dan zou hij na verloop van eene maand niets meer hebben om van te leven".

— Het Amerikaansche oorlogsfregat *Tuscarora* is gisteren te Plymouth aangekomen, en ankerde in de Sound. Het kwam van Falmouth, waar het Zaturdag was binnengeloopen, doch van waar het op aanzegging van de autoriteit, dat het er niet langer dan 24 uren mogt blijven, des namiddags weder vertrokken was. Men zegt, dat de *Tuscarora* lek is; de kapitein vroeg gisteren aan den haven-admiraal vergunning, om de avarij te herstellen, doch werd door dezen gerenvoyeerd naar de lords der admiraliteit, aan wie het verzoek daarop werd getelegrapheerd. Hunne lordschappen wilden echter de verantwoordelijkheid niet op zich nemen, om zoodanig verzoek toe te staan, en renvoyeerden op hunne beurt den kapitein naar Hr. Ms. ministers; men zegt echter, dat de kapitein weigerde, zijn verzoek aan het ministerie te rigten.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 25 Aug. Een te Elberfeld aanhangig pers-proces levert het bewijs, dat de heer von der Heydt, de tegenwoordige reactionaire minister van financiën, niet altijd die verknochtheid aan het huis der Hohenzollern heeft betoond, welke hij thans ten toon spreidt. Door een aldaar verschijnend blad werd hem namelijk onlangs verweten, dat hij in 1848 bij verschillende gelegenheden uitdrukkingen heeft gebezigd, welke alles behalve vleijend voor het koninklijke huis waren b. v.: „Het huis der Hohenzollern was ontaard geworden"; „Friedrich Wilhelm III en IV hadden hun woord gebroken"; „De koninklijke troon is vermolmd", enz. Bij het door den heer von der Heydt daartegen ingesteld porces wegens laster, heeft de beklaagde partij onderscheidene getuigen doen opkomen, welke allen verklaren, dat genoemde staatsman destijds die uitdrukkingen gebezigd, althans zich in dien geest uitgelaten heeft.

— Voor eenigen tijd werd in onderscheidene bladen melding gemaakt van eenen, naar men dacht, eenig overgeblevenen bloedverwant van Mozart, namelijk Josepha Lange, welke hier ter stede in zeer behoeftige omstandigheden leeft. Ten gevolge van dit berigt, kwam nog eene andere, nog levende en nadere bloedverwant van den maëstro opdagen, en wel mevrouw von Forster, geboren barones Bechtold. Thans verneemt men, dat er nog vijf bloedverwanten van Mozart bestaan, namelijk de familie Pumpel, te Peldkirch in Tyrol, zijnde drie zusters, naaisters van beroep, en twee broeders, waarvan de eene boekbindersknecht, de andere nachtwacht is. Zij zijn, van moederszijde, achterkleinkinderen van Mozarts vader. Ook deze bloedverwanten verkeeren in behoeftige omstandigheden. Daar echter, op aanvrage naar hunne omstandigheden, de burgemeester van Feldkirch, die er eens eer in stelt, dat zijne gemeente zelve hare armen voldoende verzorgt, heeft geantwoord, dat die omstandigheden gunstig waren, zal hunne gesteldheid waarschijnlijk niet verbeterd zijn.

FRANKFORT, 24 Aug. Ten gevolge van het ontzaggelijk gebruik van bier gedurende het hier gehouden schuttersfeest, zijn de voorraden van bier zóó aanmerkelijk gedund, dat de brouwers tijdelijk den verkoop hebben gestaakt, en met het brouwen van nieuw bier zijn begonnen. Als een paar voorbeelden van deze bier-consumtie diene, dat den eersten feestdag in ééne brouwerij, van 's ochtends tot 's namiddags 5 ure, niet minder dan 40 aam bier is gedronken, en dat toen de aandrang aan het buffet zoo onstuimig werd, dat de eigenaar zich genoodzaakt zag, de brouwerij te sluiten. Den volgenden dag werden er van 's ochtends tot 's avonds 11 ure 57 aam bier afgetapt, eene hoeveelheid, welke zelfs in de zoo drukke dagen van het zoogenaamde vóór-parlement op lange na niet werd gebruikt.

FRANKFORT, 25 Augustus. In de rijtuigfabriek van de heeren Dick en Kirschten, te Offenbach, houdt men zich bezig met de vervaardiging van eene stoommachine van zóó kleinen omvang, dat zij geene grootere ruimte inneemt, dan de plaats van een' koetsier op den bok. Reeds is met het beste gevolg eene proefneming met deze machine geschied, om een zwaar rijtuig daardoor in beweging te brengen. Overigens is zij zoo ligt, dat zij zeer gemakkelijk vervoerd, en overal, waar stoomkracht vereischt wordt, aangewend kan worden.

WEENEN, Gisteren avond 26 Augustus heeft de voor eenige dagen mislukte fakkeltogt ter eere der keizerin op Schönbrunn met den besten uitslag plaats gevonden. Eene ontzaggelijke volksmenigte was op de been, en de optogt zelf was zoo groot, dat de achterste personen eerst te 9½ ure voor het keizerlijke slot van Schönbrunn aankwamen, terwijl de optogt zich reeds te 6½ uur van de caserne aldaar af op weg had begeven. Op het terras ontving de keizerin den burgemeester dezer hoofdstad, die H. M. met hare genezing gelukwenschte, waarop, onder het gejubel der menigte, het volkslied werd gespeeld. Door het licht der ontelbare fakkels was het in den omtrek van Schönbrunn zoo helder, als op den middag.

— De *Volksfreund* logenstraft het door sommige bladen verspreide berigt, dat de paus twee groote landgoederen in Hongarije zou hebben gekocht. Men schijnt dit berigt verward te hebben met het vroeger gemelde, dat namelijk Frans II bedoelden aankoop heeft gedaan; dit blijkt ook uit de opgave van het bedrag van f. 40,000, dat de persoon, door wiens bemiddeling de koop tot stand kwam, als winst heeft genoten.

— Voor eenige dagen is Dr. Julius te Hamburg in 79jarigen ouderdom gestorven. De overledene, die zich minder met de geneeskundige praktijk dan wel met de theorie der geneeskundige wetenschappen bezig hield, en dan ook onderscheidene geschriften heeft uitgegeven, verwierf zich inzonderheid veel vermaardheid door zijne van regeringswege ondersteunde voorstellingen op het gebied van het gevangeniswezen, waaraan de bekendheid met de Amerikaansche gevangenisstelsels is te danken.

— In de gisteren avond gehouden zitting der marine-commissie werden de twee eerste posten van de regerings-voorstellen, zijnde th. 22,000 tot voortzetting van den scheepsbouw, en th. 200,000 tot aanschaffing van oefeningschepen, met op 3 na algemeene stemmen verworpen. De regerings-commissaris verklaarde, dat de regering in hare stappen tot aankoop van drie Engelsche schepen reeds zoo ver was gegaan, dat de overneming dezer schepen moest geschieden.

— Te Lippe-Detmold zijn ruim 100 personen, die van het vleesch eener zieke koe hadden gegeten, plotseling ongesteld geworden, en door eene pestziekte aangetast. Reeds vier hunner zijn aan de gevolgen overleden.

RUSLAND.

Volgens berigten uit Warschau heeft Jaroszynski beleden, dat hij tot den moordaanslag op den grootvorst Constantijn werd aangespoord door twee personen, die hij ook genoemd heeft. Hij beleed dit echter eerst, toen hij wist, dat beiden de wijk hadden genomen naar het buitenland. Voorts blijkt, dat hij lang geaarzeld heeft, alvorens hij op zich nam, de misdaad uit te voeren; maar beide bedoelde personen wisten hem te doen gelooven, dat hij door den moord van den grootvorst zich verdienstelijk zou maken jegens het vaderland. Beiden bleven onophoudelijk op zijde van Jaroszynski, totdat hij de misdaad volvoerde, en hij zou reeds een uur vroeger zijn' revolver op den grootvorst gelost hebben, ware het niet, dat hij hem toen in het rijtuig zag naast zijne gemalin, en, naar hij zeide, eene onschuldige vrouw, die hij zou hebben kunnen treffen, niet tot slagtoffer wilde maken. Een uur daarna verscheen de grootvorst alleen, en het was toen, dat hij het pistool op hem loste. Hij is tot die bekentenis alleen gekomen, doordien men hem de dagbladen van Posen en Galicië, die allen met verfoeijing over den moordaanslag spraken, onder het oog bragt. Daar de drukpers aldaar niet onder Russische censuur staat, en dus vrij is in hare polemiek, ging er een licht voor hem op, en zag hij het verfoeijelijke zijner daad in. Men ziet dus hieruit wederom, welke diensten eene vrije drukpers kan bewijzen.

ITALIE.

FLORENCE, 20 Aug. — Wat heerlijke oogst voor balletmeesters leveren toch tegenwoordig de dalen en de bergkloven der Abruzzen op! Al de verledene, tegenwoordige en toekomstige Rinaldo's, Glorioso's en Fra Diavolo's waren bepaaldelijk kwâjongens bij de *banditi* van heden, die van een geheel dorp vol gekeelde unitaristen, geschofferde vrouwen en geroosterde kinderen niet meer notitie nemen, dan gij doen zoudt van een gebraden hoen.

Ik heb hier voor mij op mijn bureau een geheel nest van allerlei rooversgeschiedenissen staan, uitgebroeid door het legio onzer Italiaansche confrères, — ik grijp voor de hand weg, en deel er u een paar mede.

Uit Atessa van de 10den Augustus. Op den dag van den 6den jl. trokken ongeveer 300 roovers, na de kleine landstreek van Carpinetto geplunderd en geblakerd te hebben, op Guilmi aan, een dorp van 2300 inwoners, op zeven mijlen afstands van Atessa. Twaalf patriotten verzamelden zich op den toren, en bereidden er zich tot een' wanhopigen wederstand. Drie uren lang hielden zij vol, maar onder hun eigen dorpelingen waren verraders, die den moordenaars een geheimen toegang tot den toren aanwezen. Te vergeefs wachtte men van Atessa den bijstand der geregelde troepen. Hun uitblijven had de verwoesting van het geheele omliggende land ten gevolge; terwijl o. a. door de bandieten eerst gemarteld, toen doodgeschoten, en eindelijk verbrand werden: de Syndicus Dr. Giovanni Ruggieri, zijn broeder Dr. Carmine Antonio Ruggieri en diens beide zoons, de commandant van de burgerwacht Alessandro Lancia, en de heer Niccola de Rissio. Daarna verbrandden, verwoestten en roofden zij voor meer dan 20,000 dukaten waarde.

Maar de slagtoffers waren gevallen met den kreet op de lippen: Leve Victor Emanuel!

Uit Genestra: In de eerste dagen dezer maand kwamen circa 150 roovers op onze streek af. Alle inwoners waren op het land met den veldarbeid bezig, en de kapitein der burgerwacht kon door het luiden van de stormklok niet meer dan 15 strijders bijeenbrengen. Hoe weêrstand te bieden? De geregelde troepen verkozen niet te komen van Castelfranco, en de bandieten vermaakten zich met eene plundering enz. van vijf lange uren. De aartspriester, die weigerde, een godslasterlijk *Te Deum* te zingen, werd met een ander priester en zekeren Martucci, onderbevelhebber der burgerwacht, gevankelijk medegevoerd. Deze lieden zijn later losgelaten. Maar behalve de verwoestingen, hoe zou ik het wagen durven, u al die aanrandingen op de eerbaarheid te schetsen? Laat ons liever een' sluijer werpen over al die gruweldaden, en het ministerie smeeken, zich toch eindelijk deze ongelukkige en verlatene provinciën eens wat beter aan te trekken!

Uit Carpineto: op den 5den jl. kwamen met den dageraad hier 200 roovers aan, namen de geweren mede, verbrandden het gemeente-archief, en belastten zich vervolgens met de zorg om alle goud en kostbaarheden der inwoners voor hen in bewaring te nemen voor een' onbepaalden tijd. Na een paar moorden en brandstichtingen, vernielden zij op de villa Alfonsina het paleis der Salmi, en stroopten toen Rolo Colledinozzo en Pinnadoro af. Des nachts trokken zij Roccascaligna binnen, en legden daar schatting op in wapenen, geld en kostbaarheden. Nu trokken talrijke troepen derwaarts, maar inmiddels nestelden de roovers zich in de helling van de Monte Majella, waartegen Palma, Lama, Faro San Martino en Palombaro liggen, waar geen enkele soldaat bezetting was te vinden! En alweder plun-

derden zij, moordden zij, schoffeerden zij!

Hoe lang, dus vragen wij hier, zal men ons dit leven nog laten leiden; een leven, dat beter den naam van een voortdurend zieltogen zou verdienen?

Hoe lang zullen wij nog moeten wachten op de reddende hand van Garibaldi, vermits daartoe de ministers van Victor Emanuël onmagtig schijnen te zijn?

FRANKRIJK EN ITALIE.

De *France* heeft een zeer lang artikel overgenomen betreffende de Romeinsche kwestie, welk stuk, in den vorm van eenen brief, gerigt aan den uitgever van het genoemde blad, uit de pen is gevloeid van den heer de la Guéronnière. De voornaamste passages uit hetzelve laten wij hieronder volgen. De schrijver begint met te zeggen, dat de tegenwoordige toestand van zaken in Rome niet langer houdbaar is, en met kracht tracht hij te bewijzen, dat daaraan een eind moet worden gemaakt.

„Niet alleen het Italiaansche gouvernement, maar ook het grootste gedeelte van de Fransche pers eischt, dat Rome aan zijn lot worde overgelaten; zelfs in officiële kringen spreekt men met ernst over het noodzakelijke van dien maatregel. De tijd is dus thans aangebroken om betrekkelijk die belangrijke kwestie mijne denkbeelden bloot te leggen. Het is bijna onnoodig, te zeggen, dat ik dat wil doen met al de onafhankelijkheid van eenen staatsman, en mijn geweten daarbij mijn eenige raadgever zal zijn.

In de eerste plaats is er een punt, waarmede ik niet dan angstvallig de discussie open, en wel om reden hetzelve mij in aanraking brengt met personen, van welke ik geheel gescheiden ben; — ik bedoel hier de onmogelijkheid, welke bestaat om nog langer onzen diplomatieken toestand te Rome en te Turijn te doen voortduren. Te Rome kon de markies de Lavalette niet de minste toegeving krijgen; te Turijn is de heer Benedetti gedwongen geworden, om voor de toenemende pretentiën zijn hoofd te buigen. Beiden zijn, in spijt van hunne hooge waardigheid, op hunne respektieve posten niets meer dan de lijdelijke getuigen hunner onmagt; de politiek van afwachting en behoedzaamheid, welke zij vertegenwoordigen, is door de gebeurtenissen met voeten getreden, door de twee partijen verworpen, en schijnt de laatste hulpmiddelen te hebben uitgeput, haar laatste woord te hebben gesproken.

Dat de omstandigheden het *status quo* waarborgden, was alleen te danken aan het duidelijke bewijs van onze sterkte en van ons geduld. Daardoor bleef de Fransche politiek vrij in hare bewegingen, en bestond de kans om van elke gunstige gelegenheid partij te kunnen trekken tot het geven van raadgevingen aan het kabinet van Turijn. Die toestand heeft echter thans geen doel meer, en moet dus ophouden; de voordeelen daarvan zijn verdwenen, en alleen de moeijelijkheden zouden ons ten deel vallen. Onze verantwoordelijkheid wordt overal gecompromitteerd, niet alleen tegenover de revolutie, welke bitter wordt, maar ook tegenover de Catholijken, welke het onaangenaam aandoet. Op den duur zouden wij de dankbaarheid van Italië, hetwelk wij hebben bevrijd, en het vertrouwen van den Paus, dien wij met eene eerbiedige bescherming omringen, verliezen. Bij de volken zou ons crediet verloren gaan, en de betrokkene gouvernementen zouden zich aan onze magt onttrekken. Verantwoordelijk en magteloos zouden wij door de om ons heên woedende gebeurtenissen worden medegesleurd, en de magt zou ons ontbreken om hen in hunnen wilden loop te stuiten. Eene dusdanige positie is voor Frankrijk niet houdbaar; en daarom moet het zich ook zoo spoedig mogelijk daaruit redden; eene negatieve politiek latende varen, moet Frankrijk vrij en krachtig eene oplossing bewerkstelligen, welke het best beantwoordt aan deszelfs eigen belangen, aan die van Italië en Europa. Doch, welke oplossing zal dat zijn? Slechts twee zijn er mogelijk. De eerste bestaat in de verlating van Rome, waardoor de val van den Paus en de eenheid van Italië wordt bewerkt; de tweede oplossing zou zijn eene voortdurende bezetting van Rome onder zekere voorwaarden, welke wij hieronder nader zullen beschouwen".

De heer de la Guèronnière gaat daarna met welsprekendheid aantoonen, dat het bezit van Rome het ergste is, wat Italië zou kunnen overkomen, om reden een' aanval op Venetië daarvan het gevolg zou moeten worden, en deze Europa in eenen algemeenen oorlog zou wikkelen: „Ik zal hier niet herhalen, wat ik in senaat zeide betrekkelijk de onwederstaanbare impulsie, welke de Italiaansche monarchie van Rome naar Venetië zou drijven. Dat eerste gevolg der verlating van Rome wordt door niemand tegengesproken, en reeds de revolutie heeft vooraf bepaald, dat een' aanval op Venetië in de toekomst gebeuren moet. De bevrijding van Venetië zou daarmede niet eindigen; Venetië zou alleen van een vreemd juk verlost zijn om de gijzelaar te worden van de Europesche propoganda. Is Venetië eenmaal vrij, dan is de revolutie nog niet voldaan; integendeel, zij zou stouter worden. Reeds heeft zij Tyrol en de golf van Triëst aangewezen als de grenzen van de Italiaansche eenheid en de buitenposten tegenover Duitschland, Hongarije, Griekenland en Polen. Zonder twijfel bezitten die nationaliteiten, welke willen herleven, wettige eischen, edele ongelukken, en groote deugden, welke in de hoogste mate de sympathie van het liberale Europa verdienen; doch niet van geweld, opstand, of oorlog mogen zij eene ware voldoening verwachten. Door eene geregelde ontwikkeling van denkbeelden, regt en wet in de Europesche maatschappij zullen zij politieke toestanden verkrijgen, welke grooter en meer evenredig zijn met hunne geschiedenis en met hunne edele wenschen. Doch, afgescheiden hiervan, dit is slechts een punt, boven hetwelk hoogere en degelijker motieven staan. De grootste tegenwerping, welke kan worden aangevoerd tegen de definitieve eenheid van Italië is niet eens een welligt ongelijke oorlog met Oostenrijk of een algemeene oorlog, die zeker rampzalig zou zijn; neen, er zou een resultaat van eenen meer ernstigen aard ontstaan, een, waardoor de morele en geschiedkundige toestand van Europa zou worden aangedaan.

Nemen wij aan, dat de Italiaansche Monarchie definitief is geconstitueerd, en zich uitstrekt van de golf van Triëst tot Sicilië; — zou dan die uitgestrektheid van grondgebied eene voldoende schadeloostelling zijn voor het verlies van datgene, waarin de geschiedkundige persoonlijkheid en de morele grootheid van Italië bestond? Zal Italië dan niet de eer en de magt hebben verloren van de geestelijke souvereiniteit, van welke het de bakermat is, en welke souvereiniteit in de handen berust van het doorluchtige hoofd der kerk, die twee honderd millioen menschen regeert? Zal de breuk met het Catholicisme dan niet volledig zijn?

De heer de la Guéronnière besluit als volgt: —

„Victor Emanuel zou te Rome eenen verschrikkelijken voorganger vinden, namelijk de republiek van 1848, nedergeworpen door de Fransche wapenen. Hij zou omverhalen, wat wij hebben opgebouwd, vernietigen, wat wij hebben hersteld. Mazzini wordt dan een der stichters van die monarchie, en niemand zal dan durven voorspellen, wie de erfgenaam er van worden zal In spijt van zich zelven, in spijt van de roemrijke annalen van zijn koninklijk huis, zou Victor Emanuel met de revolutionaire beweging medegaan. Als hoofd en bevrijder van de groote Italiaansche natie zou hij niets meer zijn dan het werktuig eener partij, en, na het punt te hebben bereikt, waarheên Garibaldi hem wil leiden, zou hij noodzakelijk moeten eindigen, waar het den demagogen zou behagen. Waarom dus den avontuurlijken held, die in de bergen van Aspromonte is gevangen genomen, beschuldigd van oproer?

Hij zou zegepralen, wanneer zijn programma wordt uitgevoerd, nadat zijn degen is verbroken; de bank der beschuldigden, waarop hij zal worden geplaatst, zal even schitterend worden als de troon, welken hij in zijn ongeduld naar Rome wilde overbrengen, na hem in Napels te hebben opgerigt. Was Garibaldi niets meer dan een soldaat, dan zou eene nederlaag alle waarde hebben ontnomen aan zijne stoutheid. Zijn vonnis zal zijne populariteit doen toenemen, en wanneer zij, die thans als zijne regters optreden, hem eenmaal willen navolgen, en den weg naar Rome willen inslaan, die door het bij Aspromonte gestroomde bloed afgeteekend is, dan zullen zij den dictator van de Italiaansche revolutie als hun leidsman aanwijzen.

Het grootste ongeluk, dat Italië kan overkomen, is, dat het zich door heerschzucht laat verleiden, den Paus in Rome onttroont, en daar de kroon der eenheid plaatst. Niet alleen zou daaruit een oorlog volgen met Oostenrijk ter bevrijding van Venetië, en het gevaar ontstaan van eene algemeene ramp; maar Italië zou ook de stem van het geweten en van de godsdienst hooren; aan de revolutie zou het dan opofferen al de grootheid zijner geschiedenis en al de hoop zijner nationaliteit. En dat kan niet de wensch zijn van de ware vrienden van Italië; van hen, die Italië aanmoediging gaven, toen het zoo magteloos scheen; die deszelfs zaak bepleitten, toen het nog zoo weinig begrepen werd. Niet om de denkbeelden van Mazzini te doen zegevieren ondernam Frankrijk eenen grooten oorlog; integendeel, om een liberaal en onafhankelijk Italië te vormen, en een lid meer te voegen bij de Europesche staten-familie, een Italië, hetwelk, getrouw aan het geschiedkundige karakter zijner nationaliteit, en de bestemming opvolgende van een vrij volk, aan de eeuwige stad de roeping zou overlaten, welke haar door God en de menschen is aangewezen."

MAILTELEGRAM.

Heden morgen is de Singapore-stoomboot te Batavia aangekomen, medebrengende de Europesche brieven en pakketten, loopende tot 25 September.

— Het zitting jaar der beide kamers van de Staten-Generaal is geopend. De heer Philipse is wederom benoemd tot voorzitter der 1e kamer.—

— Het ministerie werkt krachtig. De minister van finantiën heeft eene hoogst gewigtige redevoering gehouden.

— Te Leijden heeft een geduchte volksoploop plaats gehad.

— Garibaldi schijnt van de bekomene wonden te herstellen: na zijne volkomene genezing zal hij voor eene gewone burgerlijke regtbank te regt staan.

— De keizer aller Franschen is meer dan ooit geneigd om het wereldlijk gezag van den Paus te handhaven.— Naar luid der laatste berigten is de stand van zaken in Mexico merkelijk in het voordeel van de Franschen gekeerd.

— In Engeland en Zweden betoont men algemeen eene levendige sympathie voor Garibaldi.

— Het plan tot de verloving van den Engelschen troonsopvolger met prinses Alexandrina van Denemarken heeft definitief zijn beslag gekregen.

— Te Berlijn verkeert men wederom in eene ministeriële krisis.

— In Polen heerscht voortdurend eene sterke spanning.

— Het Oostenrijksche leger zal verminderd worden.

— De zaak van de Noordelijke staten in Amerika gaat aanmerkelijk achteruit. Men is er echter nog ver van af, om aan verzoening te denken.

SCHEEPSBERIGTEN

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen van het schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schep in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov. 4	Neder.	Mary Goddard.	F. W. Ridder.	165	Rotterdam.	26 Julij.	geen	Soerabaija.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„ —	Ned. Ind.	Mariana.	Amat Srang.	19	Samarang.	2 Nov.	„	„	
„ —	Nederl.	Nieuwland.	P. G. Pot.	398	Batavia.	29 Oct.	„	„	Mc Lennan & Co.
„ —	Ned. Ind.	Palembang.	M. H. Munnich.	158	Banjerm.	3 Nov.	„	„	W. Cores de Vries.

Vertrokken Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Benam.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Nov. 5	Ned. Ind.	Kotter	Pita.	Kho Tingmo.	Balie.
„ —	Nederl.	Bark	L'Amitié.	J. Huwart.	Muntok.
„ —	„	Brik	Gebroeders.	C. de Groot.	Nederland.
„ —	„	Bark	Zeemanshoop.	G. N. R. Phaff.	„ via Probolingo en Pasoeroean.

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDERS.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Z. M.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
„	Stooms.	Balie.	.....	Luit. „ 1 kl. Palm.	...	...
„	„	Gedeh.	.....	....	Opgelegd.	...
„	„	Phoenix.	.....	Luit. 1 kl. J. L. Nierstrasz.	...	...
„	„	Etna.	.....	„ 1 kl. van der Meulen.	...	...
„	„	Citadel van Antwerpen.	.....	Kapt. L. t/z G. P. J. Mossel.	...	...
„	„	Madura.	.....	Luit. t/z 2 kl. J. Greve.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Hertog Bernhard.	.....	Stolte.	...	...
„	„	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
„	„	Java.	.....	H. F. Bernoster.	...	...
Nederlandsche	Bark	P. Schoenmakers.	371	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
„	Schip	Jedo.	399	F. van Rossen.	...	id.
Engelsche	„	Majestic.	251	J. Jones.	id. in rep.	id.
„	„	Edouard Marie.	258	A. van der Kolf.	...	id.
Nederl. Ind.	Stooms.	Kraton.	28	J. Martens.	In Reparatie.	W. Cores de Vries.
„	„	Padang.	181	....	id.	id.
„	„	Ambon.	183	W. Vogel.	Moluccos.	id.
„	Stoomb.	Oenarang.	423	H. Kramer.	...	id.
Nederlandsche	Bark	Quartet.	339	Z. Mulder.	Nederland.	B. J. van Eck & Co.
„	„	Jeannette & Cornelia.	256	J. Verhoeven.	id.	Schimmelpenninck & Co.
„	„	Eersteling.	384	C. de Zeeuw Bagchus.	id.	id.
„	„	Vooruit.	350	W. C. Koel.	id.	id.
„	„	Cornelia Hendrika.	306	J. J. Swart.	id.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„	„	Johanna Elisabeth.	333	N. Burhoven Junius.	...	Adam & Co.
„	„	Cornelis Gips.	343	F. H. A. Loos.	id.	B. Kopersmit & Co.
„	„	Fagel.	314	J. A. Knaap.	id.	id.
„	„	Postiljon.	192	W. van Someren Greve.	Golf van Perzie.	P. Kervel & Co.
„	„	Passaroeang.	291	J. C. Strootman.	In Reparatie.	E. Ten Brinck & Co.
„	„	Aletta Augusta.	156	J. A. Tinhalt.	Nederland.	id.
„	Schip	Prins van Oranje.	478	J. Hensing.	id.	id.
„	Bark	De Tweeling Zusters.	173	F. de Jong.	id.	Mc. Lennan & Co.
„	Schoen.	Bella.	13	A. N. Rietberg.	...	...
„	4/m „	Argo.	284	A. W. F. van Teutem.	...	Anemaet & Co.
„	Bark	Jhr. Mr. v. d. Wall van Puttershoek.	328	K. F. Lammerts.	Nederland. ...	J. F. van Leeuwen & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaja van den 4den November 1862.

INVOER.

Van Batavia per het Nederl. schip *Argo*, gezagv. VAN TEUTEM.

64000 stuks metselsteenen, 30 stuks arakleggers, 1000 kelders genever, 200 vaatjes boter, ANEMAET & Co.

Van Batavia per het Nederl. schip *Johanna Elisabeth*, gezagv. BURHOVEN JUNIUS.

200 pic. sapanhout, 700 zk. rijst, ADAM & Co.

Van Batavia per het Nederl. schip *Jedo*, gezagv. S. VAN ROSSEM.

35 kn. touwwerk, CURTIS & TOTMAER.

23 „ diversen, 45 manufacturen, 31 koopmanschappen, E. TEN BRINCK & Co.

3 kn. koopmanschappen, P. KERVEL & Co.

24 „ diversen, 1 kist manufacturen, 1 kist goudwerk, W. CORES DE VRIES.

250 kelders genever, B. KOPERSMIT & Co.

150 last steenkolen, 1 kist koopmanschappen, 1 vat zink, FRASER EATON & Co.

23 kn. manufacturen, HILL BROEKMAN & Co.

114 kn. koopmanschappen, GUMPRICH & STRAUSS.

1 kist id. BALHMAN & Co.

12 kn. id. ORDER.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 ƒ 14½ .—

WISSELKOERS ƒ 108 %.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de REDACTIE zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.